ולמאי דפשיט ליה התם [לקמן קד.] דלמ"ל בית כור סתמא כמאן דאמר ליה הן חסר הן יתר דמי והויא נמי מחילה רובע לסאה ויותר מרובע יחזיר הכל הוה ליה לשנויי הכא הכי השתא התם מעיקרא בית כור מ"ל דמשמע לא פחות ולא יותר מיהו רובע הויא מחילה טפי מרובע לא הויא מחילה כלל והדר הכל דאין דרך להיות בבית כור יותר מבית כור אבל הכא דודאי אית ביה טופח לעולם אימת לך דלא יפה אלא את המותר על הרובע. ומראה בעיני דה"ג לה דכי האי גוונא מתרץ לקמיה הכי השתא התם מעיקרא שוה בשוה מ"ל כו' וכן עיקר: **נקנה מקח.** לגמרי ולא יחזיר לו המלאה כלום דמחילה היא: **שפוח קנה.** אליבא דר' נתן אבל אליבא דר' יהודה הנשיא דלא אומר תן לי מעותי או תן לי מה שאוויתני בפרק הזהב[ב]: **ואמאי.** מחזיר כל האומאה בין בשתות בין ביתר משתות ניהדר המותר שעל הפחות משתות דהא פחות משתות מחיל איניש ואין כאן לא אומאת שתות ולא אומאת יתר משתות אלא אומאת שני משהויין משהו יתר משתות ומשהו פחות משתות דאידך מחילה הוו אלא נאו שמע מינה אם בא לנפות מנפה את כולו כרב הונא: **שוה בשוה מ"ל.** מוכר לנוקח ובכך נתרצה לוקח ואם אינו שוה לא יתרצה והלכך בדין הוא דאפי' פחות משתות יחזיר מיהו לכך אין מחזיר דכיון דלא ידיע כל כך וכשוה דמי הויא מחילה אבל שתות ידיעה היא ולא מחיל מידי. אבל גבי פירות דאורח דמילתא היא שיש שם טופח התם ודאי איכא למימר דמחיל לגמרי ואפי' היכא דאיכא יתר מרובע הרובע מיהו הויא מחילה: **המקבל.** פועל שמקבל עליו בשכר ליטע כל שדה חבירו כשיעור שיכולין ליטע כגון ממטע עשרה לבית סאה: **מקבל עליו.** בעל השדה עשר בוריות למאה אם יש עשרה אילנות בורות שאין עושין פירי לא יצטרך מקבל ליטע אחריס תחתיהן דאורחייהו דאילנות להיות בהן בוריות כל כך ומחיל: **יפר מכן.** כגון י"א למאה: **מגלגלין עליו את הכל.** יטע לו י"א אילנות תחתיהן דהשתא ליכא מחילה כלל. ולעיל נמי אם בא לנפות מנפה את כולו כרב הונא: **אמר רב הונא בריה דרב יהושע כל יפר.** מעשר בוריות לק' אין לו לחייבו לחזור וליטע את היתר על עשר אילנות לבד דהרי הוא באותו מותר כשבא ליטע אותו כאילו בא עכשיו ליטע שדה אחר מתחלה דמי שהרי קרקע הרבה יש שראוי ליטע וחשוב שדה שלם בפני עצמו והרי הוא כאילו לא עשה כלום מעיקרא מקבלנותו שהרי קיבל שדה ליטע ועדיין כשיש יתר מי' בוריות הרי יש לו שדה הלכך כשאמר לו בעל הבית נטע לי שדה זו ליטע את כל השדה אמר לו והרי לא קייס את תנאו היכא דנשאר י"א בוריות וכשבא לחזור וליטע יטע את כולן דכמתחיל עכשיו לקייס את תנאו דמי ובאילן אחד שיטע לאו כלום הוא שהרי הרוב של שדה נשתייר עדיין שלא נטעו והיכא דלא נשארו מתחלה כי אם י' בוריות לק' לא הקפיד בעל השדה בדבר מועט כזה ומשראו לקרות שדה כגון י"א אילנות לק' חשיבי ולא מחיל כלל. אבל גבי טופח יתר מרובע לסאה כיון דרובע שכיח מחיל כי איכא טפי מרובע נמי המותר ישלם והרובע מחיל דהא ליכא למימר התם כל יתר מרובע כבא להחזיר לו את הסאה מתחלה דמי דהא סאה זבין ליה עם רובע טופח וכי משלם ליה מותר דרובע הרי נתקיימה מכירתו וקייס תנאו. ולא דמי למקרקעי דחשיבי די"א בוריות הרי הן שדה הניכר לעיניים ולא מחיל מידי אבל יותר מרובע טופח דמטלטלי ליכא קפידא כל כך אלא שישלים לו תנאו ולעולם אימת לך אין מנפה את כולו: **היכי דמי.** מתניתין דקתני מרתף של יין מקבל עליו כו' דמשמע המוכר לחבירו מרתף של יין אבל אין אנו יודעין איזה לשון אמר המוכר לנוקח בשעת מכירה: **אי דא"ל.** מוכר לנוקח בסתמא מרתף של יין אני מוכר לך ולא קאמר זה: **קשיא.** ברייתא דלקמן דקתני נותן לו יין הנמכר בחנות: **אי דא"ל מרתף זה.** ולא הזכיר יין: **קשיא.** ברייתא דקתני אפילו כולו חומץ הגיעו: **שכולו יפה.** דסתם יין יפה בעינן ולא מקבל עליו י' קוסטות דלא דמי לרובע טופח לסאה וי' מתליעות תאנים למאה דלא חשיבי וגם שכיחי ומחיל אבל חביות של יין דבר גדול הוא כל חבית בפני עצמו וגם לא שכיח כל כך והלכך כי אמר ליה סתמא יפה בעינן: **נותן לו יין הנמכר בחנות.** היינו כולו קוסטות והכי מוכח לקמיה בשמעתא דלהכי אהני זה כמות שהוא: **מרתף זה.** אפילו חומץ משמע: **לעולם.** מתניתין דאמר ליה מרתף של יין סתם ולא קאמר ליה זה הלכך יין טוב בעינן ומקבל עשרה קוסטות לק' דעבידי דשכיחי ומחיל. ודקשיא לך ברייתא דקתני יין שכולו יפה תני בריש דברייתא הכי נותן לו יין שכולו יפה ומקבל עליו כו': **וכסתם מי מקבל.** בתמיה דאוקמת למתניתין בסתם ואפילו הכי מקבל י' קוסטות לק': **חביה של יין כו'.** רבותא נקט דסלקא דעתך לשתייה לאלתר קא בעי ליה או למכרו ולא להכניסו באוצר קמ"ל: **נותן לו יין שכולו יפה.** ואם איתא דמקבל קוסטות הכא נמי ימא הגיעו אפילו הוא יין קוסס: **דכולה חד חמרא הוא.** אבל בחביות טובא מקבל עשרה קוסטות לק': **וזהו אומר כו'.** כלומר היינו מרתף דמתניתין. אלמא מתניתין במרתף זה של יין קמיירי ולא בסתם והיינו טעמא דאהני של יין למכור יין יפה ואהני זה לקבל קוסטות דא"ל מרתף זה של יין אני מוכר לך: קשיא

התם הן חסר הן יתר א"ל. ה"פ התם בית כור הן חסר הן יתר מ"ל ואפי' כי מ"ל בית כור סתמא אני מוכר לך ולא אמר לו הן חסר הן יתר אמר בפ' בית כור (לקמן קד.) דאם פיחת או הותיר רובע הגיעו ד) (ולהכי היכא) דא"ל בית כור סתמא אית לן למימר דיותר מרובע לא הויא מחילה[א] וכיון דהדר הדר כולו אבל גבי סאה כשאדם אומר לחבירו סאה פירות אני מוכר לך רגיל להיות שם רובע טופח וכשיש שם רובע טופח קרי ליה שפיר סאה פירות ולכך אין לנו לומר דאי איכא יותר מרובע שינפה את כולן:

כל יתר מבאן כבא ליטע מתחלה דמי. פירוש בתחלה כשמתחיל ליטע אינו יכול ליטע אות' שיודע בודאי שהוא גרוע ואפילו הפחות מעשר ואם נודע[ה] דכל זמן שהוא עסוק במלאכה שנטע אפילו אחד שאינו טוב חייב להסירו וליטע אחר במקומו הלכך כשיש יותר מעשר אע"פ שלא נודע עד זמן ארוך אחר שיצא מן המלאכה אכתי כיון דלכל הפחות צריך ליטע היתר א"כ עדיין לא יצא מן המלאכה ועדיין הוא עוסק בה וכבר פי' דכל זמן שהוא[ו] במלאכה אפי' נודע שאחד מהן גרוע חייב לעקור וליטע אחר במקומו[ב]: **נותן** לו יין הנמכר בחנות. היינו ריחיה חלא וטעמיה חמרא כדמוכח לקמן בשמעתין ותימה למ"ד ריחיה חלא וטעמיה חמרא חלא היכי יהיב ליה והא מרתף זה של יין קאמר והא לאו יין הוא ואומר ר"י דאע"ג דהוי חלא מיקרי יין שפיר[ג] וקשה לרשב"א דבפרק בתרא דע"ז (דף סו. ושם) פליגי אביי ורבא בחמרא לגו חלא אביי אמר במשהו ורבא אמר בנותן טעם ומפרש גמרא דבהא פליגי דאביי סבר ריחיה חלא וטעמיה חמרא חלא והוה ליה מין במינו ורבא סבר דהוי חמרא והוה ליה מין בשאינו מינו ואם תמצא לומר אפי' למ"ד חלא[ו] (מ"מ) מיקרי חמרא אם כן לימא דאע"ג ריחיה חלא וטעמיה חמרא חלא והוה ליה מין במינו ורבא לטעמיה דאמר התם בתר שמא אזלינן והאי שמא לחוד והאי שמא לחוד: **חביות** של יין אני מוכר לך נותן לו יין שכולו יפה. אבל יין הנמכר בחנות לא אפילו למ"ד ריחיה חלא חמרא מכל מקום אהאי חמרא לא יהבי אינשי דמי:

חד

התם הן חסר הן יתיר א"ל מיהו רביע לא חשיב יתר מרביע דכיון דחזי ליה לאיצטרופי בתשעת קבין הויא לה ארעא חשיבתא באפי נפשא והדרא ת"ש[ו] האונאה אפחות משתות נקנה מקח ביותר משתות בטל מקח גשתות קנה ומחזיר אונאה אמאי ליהדר עד פחות משתות ש"מ כל היכי דבעי לאהדורי כולה מהדר הכי השתא התם מעיקרא שוה בשוה א"ל מיהו פחות משתות לא ידיעה במנה ומחיל איניש שתות ידיעה ולא מחיל איניש יתר משתות מקח טעות הוא ובטל מקח ת"ש המקבל שדה מחברו ליטע הרי זה מקבל עליו עשר בוריות למאה יותר מכאן מגלגלין עליו את הכל א"ר הונא בריה דרב יהושע כל יתר מכאן כבא ליטע מתחלה דמי: מרתף של יין וכו': היכי דמי אי דא"ל מרתף של יין סתם קשיא אי דאמר ליה מרתף זה של יין קשיא אי דאמר ליה מרתף זה קשיא דתניא מרתף של יין אני מוכר לך נותן לו יין שכולו יפה מרתף זה של יין אני מוכר לך נותן לו יין הנמכר בחנות מרתף זה אני מוכר לך אפילו כולו חומץ הגיעו לעולם דא"ל מרתף של יין סתם ותני ברישא דברייתא ומקבל עליו עשר קוסטות למאה ובסתם מי מקבל והא תאני ר' חייא המוכר חבית יין לחברו נותן לו יין שכולו יפה שאני חבית דכולא חד חמרא הוא והא תני רב זביד דבי ר' אושעיא מרתף של יין אני מוכר לך נותן לו יין שכולו יפה מרתף זה של יין אני מוכר לך נותן לו יין שכולו יפה ומקבל עליו עשר קוסטו' למאה

וזהו

ריחיה חלא וטעמיה חמרא חלא והוה ליה מין במינו ורבא לטעמיה דאמר התם בתר שמא אזלינן והאי שמא לחוד והאי שמא לחוד: **חביות** של יין אני מוכר לך נותן לו יין שכולו יפה. אבל יין הנמכר בחנות לא אפילו למ"ד ריחיה חלא חמרא מכל מקום אהאי חמרא לא יהבי אינשי דמי:

מסורת הש"ס

א) בבא מציעא דף נ:, ב) [נ"מ נ:], ג) שיך לע"ב, ד) ר"מ מ"ז וס"ל וכיון, ה) נ"מ כל, ו) ר"מ מ"ז,

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה כל וכו' שהוא עסוק במלאכה:

מוסף רש"י

פחות משתות נקנה מקח. לגמר, יותר משתות בטל מקח. דשמיהם מחוסרין, שתות קנה. ואין אחד מהן יכול לחזור (ב"מ נ:).

מוסף תוספות

א. כיון שהזכיר לו בית כור ודאי לבית כור שלם נתכוונו. יד רמה. ב. משא"כ ברב הונא שכבר מכר ומשך וגמר מלאכתו ואם יש שם יותר מן הראוי ישלם לו המותר ולמה לא יקבל מאי דשכיח וידך על דעת כן. ריטב"א. ג. וז"ל הריטב"א: הני מילי לענין ברכה ומעשרות, אבל לענין מקח וממכר שפיר מיקרי יין.

רבינו גרשום

התם בין חסר בין יתיר אמר ליה. והואיל דאשכח יותר מרובע מיהו רובע לסאה לא חשיב והויא מחילה. יותר מרובע עולות לכור לט' קבין ולא הויא מחילה דכיון דהויא ליה ט' קבין הויא לה ארעא חשיבא באפי נפשה והדרא ליה. ואכתי לעולם מהא לא תפשוט הבא לנפות דמנפה את כולו: יותר משתות בטל מקח שתות קנה ומחזיר אונאה. ואמאי להיכא דנתאנה ביותר על שתות אמאי בטל מקח ניהדר ליה מוכר ללוקח עד פחות משתות והוה המקח קיים: אלא ש"מ דכל היכא דבעי לאהדורי כוליה מיהדר. הכי נמי תפשוט דהבא לנפות מנפה את כולו: הכי השתא התם שוה בשוה. קאמר ליה לזבוני ליה המקח ומיהו להיכא דנתאנה פחות משתות נקנה המקח ומיהו אי לא נתאנה והוי מחילה והיכא דנתאנה שתות דידיע ללוקח לא הויא מחילה יותר משתות מקח טעות ובטל מקח ומהא לא תפשוט ולעולם הבא לנפות אינו מנפה את כולו: ת"ש המקבל עליו שדה חברו ליטע בשכר הרי זה מקבל עליו בעל השדה עשר בוראות למאה אילנות. דאי מביר הנוטע כשיעור י' אילנות בין ק' שלא נטע (אעפר) לא קא מפחית מדמיו ומקבל עליו בעל השדה אבל אם מביר יותר מכן מגלגלין עליו את הכל אפי' עשר בוראות ואמאי מגלגלין עליו את הכל וליהדר וליטע ליה הנוטע עד י' אלא ש"מ דמגלגלין עליו את הכל דכל היכא דבעי אהדורי כולו מהדר. ותפשוט לך מהא הבא לנפות מנפה את כולו: אמר רב הונא בריה דרב יהושע. מהא לא תפשוט דהכא משום הכי מגלגלין עליו את הכל דכל יותר מיכן. יותר מעשר למאה כבא ליטע לו מתחלה שדה בפני עצמה דמי כמו שקיבל עליו ליטע לו שדה של

עין משפט נר מצוה

כא א מיי' פי"ב מהל' מכירה הל' ג סמג לאוין קט ועשין פב טוש"ע ח"מ סי' רכז סעיף ג:
כב ב מיי' שם הל' ד טוש"ע שם סעי' ד:
כג ג מיי' שם הל' ב טוש"ע שם סעי' ב:
כד ד מיי' פ"ח מהל' שכירות הל' יא סמג עשין פט טוש"ע ח"מ סי' שלז סעיף ג:
כה ה מיי' פי"ז מהל' מכירה הל' ח סמג עשין פב ולאוין קמ טוש"ע ח"מ סי' לז סעיף ב:

רבינו גרשום (המשך)

י"א אילנות לעצמה דמי שאילו היו י' בלבד היה פטור שהיו נבלעין בתוך המאה ועכשיו הואיל וחן יותר מי' לא מקבל עליו בעל השדה וכבא ליטע עכשיו דמי ומגלגלין עליו את הכל ואינו מקבל עליו בעל השדה אלא אחד לי' איל': **פים'** המוכר מרתף של יין לחבירו. כלומר אוצר מלא יין מקבל עליו הלוקח י' קוסטות לק'. עשר חביות של יין קהוי שהקרים לק': היכי דמי אי דאמר ליה מרתף של יין סתם. אני מוכר לך ומקבל עליו עשר קיסטות. קשיא להך ברייתא דקתני נותן לו יין שכולו יפה בלא קוסטות. ואי אמר ליה מרתף זה של יין קשיא ברייתא דנותן יין הנמכר בחנות. ואי הכי שאמר זה אפי' שאמר זה של יין נותן לו יין גרוע כגון הנמכר בחנות לפי שיש לבעל הבית יין גרוע שאינו יכול למוכרו בבית נותנו לחנוני למוכרו לפי שהחנוני מוכר בשוק מקום שעוברין ושבין בני אדם וקונין אותו פועלים ועובדי דרכים שאינן מבקשים כל כך יין יפה ומתני' קתני דכולו יפה נותן לו חדש מ' קוסטות. וקשיא להך ברייתא' דקתני היכא דאמר ליה מרתף זה של יין משמע דמזה יין שהוא במרתף ולהיכא דא"ל מרתף זה משמע כעין שהוא ואפילו כולו חומץ הגיעו: אמרי לעולם מתני' מתוקמא דאמר ליה מרתף של יין סתם ודקשיא לך מן ברייתא תני לה נמי הכי ברישא דברייתא מרתף של יין אני מוכר לך נותן לו יין שכולו יפה ומקבל עליו כו'. מקשי' על עשר קוסטות למאה דמתני' ודברייתא כי להיכא דאמר ליה סתם מרתף של יין אני מוכר לך מקבל עליו י' קוסטות לק' מהא דתני ר' חייא וכו' אלמא דלא מקבל. ומשני ליה שאני חביות של יין הואיל דאתי ליה חבית של יין דין הוא דליתן ליה יין יפה משום דחבית כוליה חד חמר הוא ולהיכא דאיתרע במקצת איתרע נמי כולו. וליכא למימר דיהיב ליה האי יפה מחבית זו וקוסס מחבית אחרת משום דלא אתני ליה הכי. אבל גבי מרתף דכל חבית וחבית באנפי נפשה הוא ודאי מקבל עליו עשרה קוסטות לק': והא תני רב זביד וכו' נותן לו יין שכולו יפה. אע"ג דאמר ליה סתם ולהיכא דקא מפרש ליה ואמר ליה מרתף זה של יין אני מוכר לך נותן לו יין שכולו יפה ומקבל עליו עשר קוסטות.

קשיא זה אזה. ברייתא דלעיל ורב זביד קשיין אהדדי דלעיל קתני במרתף זה של יין דנותן לו יין הנמכר בחנות והכא בדרב זביד קתני שכולו יפה וקיבל קוסטס: **הא דא"ל למקפה.** ברייתא דרב זביד שאמר יין לצורך להטעים מאכל וליתן לתוך התבשיל אני מוכר לך דהיינו יין טוב ומתקיים הרבה שמעט מעט מסתפקין ממנו והלכך אהני מאי דא"ל למקפה ליתן יין טוב ואהני זה לקבל י' קוסטס לק': **והא.** קמייתא דקתני נותן לו יין הנמכר בחנות דלא א"ל למקפה הלכך כיון דקאמר זה נותן לו יין הנמכר בחנות והאי דקאמר של יין למעוטי חומץ אבל רישא דההיא ברייתא קמייתא דקתני מרתף של יין סתמא אני מוכר לך נותן לו יין שכולו יפה פלוגתא לקמן אי מיירי נמי כמו מציעתא בדלא א"ל למקפה או בדא"ל: **הלכך מרתף של יין כו'.** מילתיה דרב זביד קמפרש: **מרתף זה של יין ולא א"ל כו'.** אבריתא דלעיל קאי וריש דידה פליגי בה לקמן ומיהו סיפא דקתני מרתף זה אני מוכר לך אפילו כולו חומץ הגיעו בדלא א"ל למקפה מיירי דאילו א"ל מרתף זה למקפה אני מוכר לך לריך ליתן לו יין שכולו יפה ומקבל י' קוסטס לק' כדתני רב זביד גבי מרתף זה של יין ואוקימנא דאמר ליה למקפה דלא שנא מרתף זה אני מוכר לך ממרתף זה של יין אני מוכר לך היכא דא"ל למקפה דלמקפה משמע מיין טוב דלא היו רגילין למקפה כי אם ביין טוב (ו) היו רגילין נמי לתת חומץ במקפה אפילו הכי אין לומר מרתף למקפה אני מוכר לך בשביל חומץ דכל חומץ מתקייס הוא ומחמיץ יותר ויותר ומרתף חומץ היה לו לומר. והכי מוכחא מילתא כדפרישית דמשום הכי לא קתני בדרב זביד דין של מרתף זה אני מוכר לך כדקתני בבריתא קמייתא דכיון דבדא"ל למקפה מיירי רב זביד תנא מרתף זה של יין אני מוכר לך והוא הדין למרתף זה אני מוכר לך דהיינו הך והאי דנקט של יין רבותא הוא דאף על גב דאמר ליה של יין ואמר ליה נמי למקפה אפילו הכי מקבל י' קוסטס לק': **מרתף של יין.** סתם דלא א"ל זה ולא א"ל למקפה נמי: **מאי.** ומשום דאיכא חדא לטיבותא וחדא לריעותא קבעי לה מי מדמי לה למרתף זה של יין וא"ל למקפה דקתני בדרב זביד דנותן לו יין יפה ומקבל י' קוסטס דכי היכי דהתם איכא חדא לריעותא דקאמר מרתף זה וחדא לטיבותא דא"ל למקפה הכא נמי איכא חדא לטיבותא דאמר מרתף של יין ולא אמר זה וחדא לריעותא דלא א"ל למקפה או דלמא נותן לו כולו יין יפה הואיל ולא אמר זה ואע"ג דלא א"ל למקפה דמאן דזבין חמרא מסתמא למקפה בעי ליה ולא למכרו בחנות וגם שלא יהיו בו קוסטס ולא דמי לתאנים מתליעות ולא לטנופת שבתבואה משום דכל חבית של יין דבר חשוב הוא ומקפיד עליו. והשואל הזה יודע היה שיש לדקדק מברייתא דלעיל דנותן לו יין כולו יפה ומדרב זביד יש לדקדק דמקבל עליו קוסטס כדמפרש לקמיה והכי קבעי גמרא מי דייקא מברייתא דאילו מקבל ומשום האי טעמא דפרישית ודרב זביד תריצי לה כדלקמן או דלמא דייקינן מדרב זביד דמקבל ומשום טעמא דפרישית ובריתא מתרצי לה כדלקמן כן שיטת גמרא: **חד אמר מקבל.** דקבירא ליה טעמא כדפרישית: **וחד אמר לא מקבל.** אלא כולו יין יפה נותן לו וטעמא כדפרישית דמסתמא קפדי אחביות קוסטס טפי ממתליעות בתאנים וטנופת בתבואה: **דייק מדרב זביד.** כלומר משום דסבירא ליה דמקבל מפרש להא דרב זביד ואידך בריתא מתרץ לה דלא תקשי ליה כדלקמן דאע"ג דאיכא למידק מברייתא שפיר דאילו מקבל ומצי לתרוצי לדרב זביד כדלקמן אפילו הכי לא ניחא ליה למימר הכי שאחר סברתו הולך ומתרץ הברייתות לפי דעתו: **ואוקימנא.** לסיפא דקתני זה כדאמר ליה למקפה והוא הדין לריש דליקינן מינה טעמא דנותן לו שכולו יפה דאמר ליה למקפה מקבל. והא דלא קמפליג ותני בדידה במרתף של יין סתמא וליפלוג בין א"ל למקפה ללא א"ל היינו טעמא דכולה כדא"ל למקפה קמיפלגי והיינו נמי בדידה: **ואוקימנא.** למציעתא דברייתא דלא א"ל למקפה וה"ה לריש: **חסורי מיחסרא והכי קתני בד"א כו'.** והאי דלא קמיירי כולה בדא"ל למקפה דג' דינין אתא לאורויי ביין ולמימרא דזימנין דנותן לו יין שכולו יפה וזימנין נותן לו כולו יין רע הנמכר בחנות וזימנין דאפי' כולו חומץ הגיעו: **הוא הדין דאע"ג דלא א"ל כו'.** והכי קתני הא דרב זביד מרתף של יין אני מוכר לך אין בו חילוק בין א"ל למקפה ללא א"ל אלא נותן לו יין שכולו יפה אבל אם א"ל מרתף זה של יין אני מוכר לך אז יש חילוק בדבר דזימנין דנותן לו יין שכולו יפה אלא שמקבל עליו י' קוסטס וכגון דא"ל למקפה אבל אי לא א"ל למקפה נותן לו יין הנמכר בחנות והאי דלא תני ליה בהדיא האי חילוק דיין הנמכר בחנות היינו משום דכולה ביין יפה בעא לאורויי לן דינא: **משום דקשיא זה אזה.** ומיהו ריש בדלא א"ל למקפה נמי מיירי: **יין הנמכר בחנות.** כלומר יין רע מכל יינות הנמכרים בחנות: **מברכין כו'.** דחשיב פירי ולא מברכין עליו שהכל נהיה בדברו אע"ג דתנן [ברכות מ.] ועל כולן אם בירך שהכל נהיה בדברו יצא: **דאקריס.** אייגר"א בלע"ז היינו יין קוסס: **למה לי.** לברך עליו אלא שהכל נהיה בדברו והאי יין הנמכר בחנות הוא יין רע שריחו חומץ וטעמו יין עדיין כדלקמן: **שעברה עורמו.** שהחמיץ שקורין טורניי"ר: **אומר שהכל נהיה בדברו.** ולמעוטי אתא דלא יברך על הפת ברכת המוציא דהא לאו לחם הוא ועל היין לא יברך בורא פרי הגפן ועל התבשיל אם הוא מה' המינים כגון דייסא לא יברך בורא מיני מזונות: **בפורלמא.** יין רע יותר מאותו הנמכר בחנות שאינו נמכר אלא בקרנות העיר בפרשת דרכים שיש שם לוקחין הרבה ואין מדקדקין מה יקנו כפי שעה. ובפיר"ח גרס בפרלופא שנשתנה מראיתו ופרלופו מתוך שהוא רע הרבה: **הא רב יהודה הא רב חסדא.** דפליגי: **מר למאן סבירא ליה.** מברכין או אין מברכין: **אמר ליה מתניתא ידענא.** דקתני בה שלשה ימים ודאי ומהתם שמעינן אי מברכין או אין מברכין כדמפרש לקמיה [לז.] דאיפליגו בה ר' יוחנן ור' יהושע בן לוי ומפרשינן לקמן [שם] כמאן מנייהו פשט ליה רב יוסף לאביי כלומר כמי משניהם הוה משמע ליה בריתא דנדע היאך אהדר ליה לאביי. ומיהו רב יוסף לא קאמר ליה לאביי פלוגתא דר' יוחנן ור' יהושע דאם כן הוה לן למימר לקמן הכי ואמרינן מאי קאמר ואמר ר' יוחנן כו' אלא לאו שמע מינה גמרא קאמר לה לפרושי הך בריתא ורב יוסף לא אמר לאביי יותר אלא מתניתא ידענא דתניא כו' ומפרשינא לה הכי דמהכא שמעת לה לבעיא שלך. כן נראה בעיני:

הגהות הב"ח

(א) רשב"ם ד"ה מרתף זה וכו' ביין טוב ואם תימצי לומר היו רגילין: (ב) תוס' ד"ה מד וכו' אמאי מוקי לרב זביד דבי ר' אושעיא מתני' בדאמר ליה כל"ל:

לעזי רש"י

אייגר"א [איגר"א]. חומץ.
טורניי"ר [טורני"ר]. לשנות טבנו, להחמיץ.

מוסף רש"י

שהקרים. טוט"ל בלע"ז (ברכות מז).

מוסף תוספות

א. דס"ד לשתייה לאלתר קא בעי לה או למכור ולא להכניסו באוצר קמ"ל. רשב"ם לעיל.

רבינו גרשום (המשך)

מרתף של יין אני מוכר לך נותן לו יין שכולו יפה. בד"א דא"ל למקפה. הא לא א"ל למקפה מקבל. כדאמרי' ואי אמר לו מרתף זה של יין אני מוכר לך וכו'. ולמאן דדייק מברייתא דלא מקבל קשיא דרב זביד דמקבל. אמר לך הא דרב זביד לא קשיא לך לעולם לא מקבל ולהיכא דאמר ליה מרתף של יין אני מוכר לך נותן לו יין יפה דלא מקבל י' קוסטס אע"ג דלא אמר למקפה והוא הדין נמי להיכא דאמר ליה מרתף זה של יין אני מוכר לך נותן לו יין שכולו יפה אע"ג דלא אמר לו למקפה לא מקבל עשר קוסטס והאי דאוקימנא מלתא דרב זביד דא"ל למקפה משום הכי מקבל עליו י' קוסטס משום דוחקא הוא דאמר דאי לא מוקמת ליה הכי קשיא זה כדמקשי' לעיל דכל משום דלא קשיין אהדדי מתרצין מלתא דרב זביד הא דאמר ליה למקפה משום הכי מקבל אבל להיכא דאמר ליה מרתף של יין אני מוכר לך סבירא ליה לרב זביד דנותן לו יין שכולו יפה ולא מקבל עליה קוסטס וכוותיה סבירא ליה גבי מרתף של יין דלא מקבל עליה כלום: דאקרים. שהחמיץ: אומר שהכל נהיה בדברו. וקשיא לרב יהודה: מודה היה רב יהודה בפורצמא אקרנתא. באותו יין שהחמיץ כל כך שאינו נמכר כי אם על הקרנות. כלומר אפרשת דרכים כדי שיהא מזומן לעוברי דרכים וספנים וקונין אותו לפי שטורח הוא להם מחמת טירדא שיהו הולכין לחזר בעיר ולקנות יין יפה וקונין אותו שמצוי להן ואותו הוא רע יותר מאותו הנמכר בחנות. מאותו הנמכר קתני בריתא דמברכין עליו שהכל נהיה דלא חמרא הוא. אבל יין הנמכר בחנות מברכין עליו בורא פרי הגפן: הא רב יהודה. דאמר מברכין עליו בורא פרי הגפן. ורב חסדא אמר שהכל. ומר כמאן סבירא ליה:

חד אמר מקבל. תימה לדידיה אמאי מוקי (ג) רב זביד מתניתין כר' אושעיא וכדאמר ליה מרתף זה של יין אני מוכר לך וא"ל למקפה לוקי מתני' בלא א"ל למקפה וכדאמר ליה מרתף של יין סתם: **וחד אמר לא מקבל.** קשה לרשב"א א"כ אמאי נקט ר' חייא לעיל המוכר חבית של יין לחבירו נותן לו יין שכולו יפה מאי איריא חבית אפי' מרתף נמי ויש מפרשים לרבותא נקטיה כדפירש הקונטרס לעיל[א]:

הנודע

וזהו אוצר ששנו חכמים במשנתינו אלא מתני' נמי דאמר ליה זה קשיא זה אזה לא קשיא הא דאמר ליה למקפה הא דלא א"ל למקפה דרב זביד דא"ל למקפה ברייתא דלא א"ל למקפה הלכך [א]מרתף של יין וא"ל למקפה נותן לו יין שכולו יפה [ב]מרתף זה של יין וא"ל למקפה נותן לו יין שכולו יפה ומקבל עליו עשר קוסטס למאה [ג]מרתף זה של יין ולא א"ל למקפה נותן לו יין הנמכר בחנות איבעיא להו מרתף של יין ולא א"ל למקפה מאי פליגי בה רב אחא ורבינא חד אמר [ד]מקבל וחד אמר לא מקבל מאן דאמר מקבל דייק מדרב זביד דקתני מרתף של יין אני מוכר לך נותן לו יין שכולו יפה ואוקימנא דאמר ליה למקפה טעמא דאמר ליה למקפה הא לא א"ל למקפה מקבל ומ"ד לא מקבל דייק מברייתא דקתני מרתף של יין אני מוכר לך נותן לו יין שכולו יפה ואוקימנא דלא א"ל למקפה ולמאן דדייק מדרב זביד קשיא ברייתא חסורי מחסרא והכי קתני במה דברים אמורים דאמר ליה למקפה הא לא אמר ליה למקפה מקבל ומרתף זה של יין ולא א"ל למקפה נותן לו יין הנמכר בחנות ולמאן דדייק מברייתא קשיא דרב זביד דאוקימנא דא"ל למקפה הא לא א"ל למקפה מקבל הוא הדין דאע"ג דלא א"ל למקפה לא מקבל והאי דאוקימנא דא"ל למקפה משום דקשיא זה אזה אמר רב יהודה יין הנמכר בחנות מברכין עליו בורא פרי הגפן ורב חסדא אמר גבי חמרא [ו]דאקרים למה לי מיתיבי [ז]על הפת שעפשה ועל היין שהקרים ועל תבשיל שעברה צורתו אומר שהכל נהיה בדברו אמר רב זביד מודה רב יהודה בפורצמא דמיזדבן אקרנתא א"ל אביי לרב יוסף הא רב יהודה הא רב חסדא מר כמאן סבירא ליה א"ל מתניתא ידענא דתניא

(א) [גי' עיון ערך קרס ב' דאקריס בסמ"ך וכן בסמוך ועל היין שהקריס].
(ב) בכרכות מ.,

הגהות הב"ח

(ג) רשב"ם ד"ה מרתף זה וכו' ביין טוב ואם תימצי לומר היו רגילין: (ד) תוס' ד"ה מד וכו' אמאי מוקי לרב זביד דבי ר' אושעיא מתני' בדאמר ליה כל"ל:

לעזי רש"י

אייגר"א [איגר"א]. חומץ.
טורניי"ר [טורני"ר]. לשנות טבנו, להחמיץ.

מוסף רש"י

שהקרים. טוט"ל בלע"ז (ברכות מז).

מוסף תוספות

א. דס"ד לשתייה לאלתר קא בעי לה או למכור ולא להכניסו באוצר קמ"ל. רשב"ם לעיל.

רבינו גרשום

וזהו אוצר ששנינו במשנתינו. אלמא להיכא דאמר ליה יין סתם לא מקבל עליו כלום מן קוסטס והיכי מתרצת למתני' ובריתא להיכא דאמר ליה יין סתם דמקבל עליו י' קוסטס לק': אלא מתני'. נמי משום הכי מקבל עליו דאמר ליה מרתף זה דהא מפר' ליה כעין שהוא משום הכי מקבל והכי נמי תני רב זביד: אי הכי קשיא זה אזה. דהכא קתני דהיכא דאמר ליה זה מקבל עליו י' קוסטס והשאר יפה לברייתא לעיל דהיכא דאמר ליה מרתף זה דנותן לו יין הנמכר בחנות דכולו רע ומקבל עליו: הא לא קשיא. כלומר מתני' דאמר ליה מרתף זה משום הכי מקבל והאי דקא קשיא לך מברייתא הא לא קשיא כלומר מתני' דאמר ליה לוקח למוכר לצורך מקפה וציקי קדרה קא בעינא ליה. אמר ליה מרתף זה של יין אני מוכר לך נותן לו יין שכולו יפה ומקבל עליו עשר קוסטס לק' משום דלצורך מקפה ותבשיל צריך יין יפה ומובחר כדי שיכולין לאוצרו ימים רבים. אבל אי דלא אמר ליה למקפה ליכא למשמע מינה דיפה נותן לו. מילתא דרב זביד דולה דאמר ליה למקפה. ובריתא דלא אמר ליה למקפה: אי דאמר ליה מרתף של יין אני מוכר לך ואמר ליה איזך למקפה קא בעינא ליה נותן לו יין שכולו יפה והכי נמי מפרש לברייתא. אבל אי [לא] א"ל למקפה ליכא למשמע מינה דלהיכא דאמר לו נמי מרתף זה של יין אני מוכר לך למקפה נותן לו יין וכו' וברייתא דלעיל מפרש הכי מרתף זה של יין ולא אמר לו למקפה נותן לו יין ולא אמר דאמר ליה מרתף זה של יין אני מוכר לך ולא כולו יפה או מקבל עליו י' קוסטס למאה. מאן דאמר מקבל י' קוסטס: דאוקימנא לעיל מלתא דרב זביד דאמר ליה למקפה משום הכי לא מקבל. טעמיה דאמר הא לא אמר ליה למקפה כי אם סתם מקבל: דקתני. בברייתא דלעיל: דאוקימנא כולו ברייתא דלעיל דלא אמר למקפה דנותן לו יין יפה כולו ולא מקבל עליו כלום: ולמאן דדייק מדרב זביד דמקבל קשיא ברייתא דמשמע דלא מקבל: לעולם להיכא דלא א"ל למקפה מקבל וחסורי מחסרא ברייתא והכי קתני

בורא פרי הגפן. ורב חסדא אמר שהכל. ומר כמאן סבירא ליה: